

RECENSION

Julie Delpy och Adam Goldberg

Originaltitel Deux jours à Paris
Svensk titel 2 dagar i Paris
Regi Julie Delpy
Producent Christophe Mazodier, Thierry Potok
Manus Julie Delpy
Foto Lubomir Bakchev
Roller Julie Delpy, Adam Goldberg, Daniel Brühl, Marie Pillet, Albert Delpy, Aleksia Landeau, Adan Jodorowsky m fl
Frankrike/Tyskland 2007
Längd i tid 1 tim 40 min
Censur barn tillåten
Distributör NonStop Entertainment AB

2 dagar i Paris

2 dagar i Paris. Det låter hur trevligt som helst och som upplagt för romantiska promenader längs Seine, mysiga middagar på små restauranger med rödrutig dukar och livliga diskussioner på bullriga kaféer i Latinkvarteren. Men de två dagarna blir något helt annat än vad jag med mina förutfattade meningar om Paris-filmer förväntar mig och framför allt något annat än vad de båda huvudpersonerna i filmen förväntar sig.

Parisiskan Marion bor sedan två år i New York tillsammans med amerikanen Jack, och de tror så klart att de känner varandra ganska väl. Men när de nu på hemväg från semestern i Venedig passerar Marions tidigare hemstad blir rollerna ombytta. Plötsligt är det Marion som är på mammas gata och Jack är främling och iakttagare. De upptäcker sidor hos varandra som de hittills inte varit medvetna om. Det visar sig att Marion är en riktig argbigga som inte drar sig för att starta högljudna gräl på restauranger eller att skälla ut taxichaufförer som passar på att vådra sina rasistiska åsikter på jobbet. Den annars så trevlige amerikanske Jack visar sig vara inte alls så där amerikanskt trevlig, inte ens mot sina egna landsmän när det gäller att nå sina egna syften.

De två dagarna blir en prövning framför allt för Jack. Han är förvånad över att han under deras resa i Europa inte har mött någon han känner, för enligt en teori som han läst om i en bok ska detta ske. Men han märker snart att denna teori går att överföra på Marion och hennes gamla pojkvänner. Vart än de går i Paris stöter de på hennes ex. Jack blir mer och mer svartsjuk för varje sådant möte. Och det är nu man måste tänka, OK, om han inte var svartsjuk skulle det inte bli några komiska situationer och alltså inte någon film. För både Jack och Marion är 35 år gamla och det skulle ju vara konstigt om hon inte hade haft några pojkvänner före

honom. Våldigt mycket i filmens komik bygger på fransmännens avslappnade inställning till sex. Speciellt avslappnad och frispråkig är den i Marions bohemiska familj och bland hennes konstnärsvänner. Vid jämförelse blir Jack riktigt pryd.

Och mycket av filmens komik bygger på jämförelser, precis som andra filmer där kulturer möts, till exempel *Green Card* när franske Gérard Depardieu möter amerikanska Andie MacDowell på amerikansk mark. Men *2 dagar i Paris* är en helt annan typ av film.

Betydligt mer stökig, mer nerv i berättandet med rörlig kamera och inte alls tillrättalagd och gullig. Adam Goldbergs Jack är trovärdig, särskilt i sina försök att konversera Marions familj och vänner trots båda sidors bristfälliga språkkunskaper. Förresten så spelas Marions föräldrar av hennes föräldrar på riktigt, de franska skådespelarna Albert Delpy och Marie Pillet. Jack har också svårt att förstå Marions aggressiva utbrott på franska. Han hänger inte med i språket och han ser en helt ny Marion, som snabbt förvandlas från cool "newyorkiska" till hetlevrad parisiska. Marion å sin sida vill så gärna att mötet mellan Jack och hennes uppväxtmiljö ska fungera men kan inte lägga band på sig på hemmaplan.

Julie Delpy, som spelar Marion med bravur, har också regisserat filmen, skrivit manus och dessutom gjort musiken. Dialogen är snabb, rolig och bitsk. Det är inte så vacker bild av fransmännen hon målar upp. Inte av amerikanerna heller för den delen. Eftersom fransyskan Julie Delpy bor i USA sedan många år, vet hon vad hon talar om. Men kängorna hon ger i båda riktningarna är inte helt kärlekslösa.

Eva Lindfors

FILMRUTAN